

Tomáš Belko Autorská dvojice STO ZVÍŘAT Jan Kalina

text: PETR SOUKUP

foto: Michal Lühart

Tomáš Belko i Jan Kalina jsou zakládajícími a stále tvůrčími i vystupujícími členy hudební skupiny Sto zvířat. Kapela byla založena v roce 1990 a má největší počet fanoušků mezi hudebními skupinami, které hrají žánr zvaný ska. Na jejich albech a koncertech můžete však slyšet i prvky reggae, soulu, jazzu a funku.

Jan Kalina zpívá, hraje na perkuse, Tomáš Belko hraje na tenorsaxofon. Kapela bez problémů vyprodá velký sál v Lucerně, na čemž má nemalou zásluhu právě tato autorská dvojice.

// Pánové, kdy jste se vy dva poprvé potkali?

TB: Poprvé jsem viděl Honzu na koncertě jeho punkové kapely Nota K., kde hrál na bicí. Bylo mi asi 18 let. Ta hudba byla tak strašlivá, že když jsem potom šel kolem hospody, kde hrála dechovka, tak jsem si ji musel jít na chvilku poslechnout, aby si moje uši odpočinuly. Pak Honza viděl zase mě, když jsem hrál s kapelou Škumpa umpa, což bylo ovšem taky dost strašný.

JK: Nás dal dohromady Arnošt Krátký, který zakládal rock and rollovou skupinu a sháněl druhý saxofon.

TB: Ne, vy jste hledali někoho na záskok. V té době jsem hrál na saxofon asi 14 dní, předtím pouze na klarinet.

JK: Vystupovali jsme spolu po celou vysokou školu. Byla to klasická rock and rollová kapela, měli jsme na sobě kostkovaný saka a hráli jsme hrozně rychle, až trochu do punku. V té době jsem paradoxně psal texty já. Tohle nás ale přestalo brzy bavit, tak jsme začali skládat svoje věci, což naši fanoušci vůbec nebrali.

TB: Autorsky začala naše spolupráce až po vojně. Honza mě oslovil, abych psal texty, protože se mu líbily moje básničky. On psal hudbu.

JK: Na podzim roku 1990 se v Malostranské besedě odehrál první koncert.

// Od kterého alba nastal podle vás největší příval fanoušků?

TB: Kdybych to měl nakreslit, tak je to přímka, která pořád stoupá. I když je asi pravda, že velký zlom nastal od alba Ty vole na základní škole. Nikdy jsme neměli žádnou mediální podporu.

JK: Tenkrát jsme hrozně záviděli Yo Yo Bandu, jejich skladby Rybitví a Karviná byly obrovský

hity. Dokonce jsme potom s Yo Yo Bandem jednou vystupovali jako předkapela. Pamatuju si, jak jsme zahráli první písničku, a nějaká bába se zvedla a řekla, že chce Yo Yo Band. Pak už jsme nikdy nechtěli dělat předkapelu. Čím rychleji jdeš nahoru, tím rychlejší je pád dolů. Škoda, že sláva Yo Yo Bandu už opadla.

TB: Hlavně v posledních třech letech zaznamenáváme největší nástup fanoušků.

// Vysílají se vaše skladby v rádiích a v TV?

TB: Hrají nás jen malá rádia. Klip na skladbu Nikdy nic nebylo se občas objevil v televizi.

JK: Zažíváme s Tomášem hrozné věci. Oba nás pozvali coby hosty do jednoho pořadu v rádiu, kde se konal hodinový rozhovor, ovšem pustit mohou pouze 30 vteřin tvojí skladby.

TB: Dramaturg jednoho z největších českých rádií nám řekl, že nás vůbec nezná. To je člověk na nesprávném místě. Mně už ani nevádí nebyť hrán v těch velkých rádiích.

// Jaký máte vztah k OSA?

JK: Pro mě je to důležitá finanční vzpruha. A mám radost z elektronického ohlašování INFOSA, kde si můžu ta svoje díla procházet.

TB: Náš bývalý člen Petr Ostrouchov se o to hodně zajímá a vím, že to vždy řešil do hloubky. Já se ale přiznám, že toho mám tolik, že jako člen příliš aktivní nejsem.

TOMÁŠ BELKO

textář

Zastupován od roku 1994

Člen od roku 2004

Autorství u 246 skladeb

JAN KALINA

skladatel, textář

Zastupován od roku 1994

Autorství u 74 skladeb

Společných 72 skladeb

// Dramaturg jednoho z největších českých rádii nám řekl, že nás vůbec nezná. To je člověk na nesprávném místě. Mně už ani nevadí nebýt hrán v těch velkých rádiích.

> // **Vy, Tomáši, máte u OSA 246 textů, to už je hezká řádka...**

JK: Je to vysoký číslo, to jsem ani nevěděl. Jsi dobrý, Tomáši!

TB: Jeden čas jsem psal hodně: pro Lucii Bílou, pro skupiny Lucie a Laura a její tygři, pro Danielu Hůlku, Kamila Střihavku, Petra Koláře, Bohouše Josefa, Leonu Machálkovou a spoustu dalších. Bylo to v období, kdy jsem si říkal, že má smysl se etablovat jako špičkový český textař. Teď už to ale nepřeháním, nechci se upsat k banalitám, baví mě projekty, za kterými si naprosto stojím. Třeba muzikál Ještěři pro Klicperovo divadlo v Hradci Králové.

// **Tomáši, která skladba je váš největší hit mimo Sto zvířat?**

TB: Lucie Bílá – Čarodějka a od skupiny Lucie – Pod měděným nebem. Nebo taky Čert ví proč pro Zuzanu Navarovou, ke které složil hudbu Petr Ostrouchov.

// **Po mnoha útocích na autory váhám, jestli se vás mám ptát na Českou pirátskou stranu...**

JK: Klidně se zeptejte a já vám odpovím, že tuto stranu má rád můj třináctiletý syn, jenže nemá, bohudík, volební právo.

// **Které české autory máte rádi?**

TB: Myslím si, že Michal Horáček i Jarek Nohavica jsou moc dobrý textaři. Vysoko si cením Pavla Šruta, Jiřího Dědečka... Svým způsobem mě ale baví Xindl X. Nemusím kapely, kde texty nemají význam a jenom to hezky zní. Ze slavičí líhně mě nebaví nikdo.

JK: Mně je líto, že reggae kapely zpívají jen o slunci a o trávě. Zajímal mě například Pavlíček, když dělal s Janou Koubkovou, nebo tenkrát Pražský Výběr, Jana Kratochvílová. Navigators jsou výborná kapela, ale mně ta čeština chybí.

TB: Myslím si, že člověk si užije skladby s textem, který je v jeho mateřštině.

JK: Baví mě nadhled. Takže skupina Wahnout, Vypsáná fixa... ty jsou vtipný. Mám opravdu

rád texty od Tomáše. Nová píseň se bude jmenovat Hraju na klavír v bordelu. To je skvělý.

// **Kdyby za vámi přišel další vítěz Superstar, že chce od vás dvou napsat desku, šli byste do toho?**

TB: Ne. Nevím, proč bych to dělal.

JK: Mám to stejně.

// **Co je u vás dříve – text, nebo hudba?**

JK: Byly doby, kdy jako první vždycky vznikla hudba. Nosil jsem ji Tomášovi, který má výborný smysl pro rytmus a ta moje svahilština mu stačila. Po desce Nikdy nic nebylo se to změnilo a z 90% texty bývají dříve.

TB: Přinesu třeba 30 textů na novou desku, a protože muzikanti jsou primadony, tak si vyberou, co chtějí. Zbytek si dám do šuplíku.

// **Jak dlouho působíte v reklamě, Tomáši?**

TB: Dvanáct let. Předtím jsem pracoval jako učitel. Do reklamy jsem nastoupil coby textař a teď jsem kreativní ředitel. Je to velký nářez na nervy, a nevím, jak dlouho to ještě vydržím. Kdybych se uživil textařinou, tak jsem nejšťastnější člověk na světě. Ale zároveň mě reklama hrozně baví. >

Píseň

Tomáš Belko

Vymyslet aspoň jednu sloku u každý písně je pořád těžší, tuhle jsem smolil tři čtvrtě roku a počmáral jsem celej sešit.

Žena mi říká, ty jeden cvoku, co to tam celý noci řešíš?

Pad další sešit a já jsem v šoku, mám druhou a to mě těší.

Tohle je refrén, refrén, refrén...

Kolik jsem ušel vratkejch kroků, než jsem i třetí sloku sešil,

už nemám ženu po svém boku a místo vlasů blýskám pleší,

já píšu dál, chci hnout se o kus, jen srab na hřebík pero věší,

na čtvrtou sloku padlo pár bloků, už nejsem mlád ani svěží.

A zase refrén, refrén, refrén...

Ač léta běží, já nevzdám ten pokus, pero už udržím jen stěží,

mám pátou sloku a slzu v oku, hlavní je, že jsem to přežil.

foto: Michal Linhart

> // **Kolika reklamními agenturami jste si prošel?**

TB: Působím pořád v jedné a té samé.

JK: Tomáš tam nastoupil jako vrátnej a vypracoval se na kreativního ředitele.

TB: Je to skoro pravda. Pracuji pořád se stejnou partou.

V tuto chvíli se musel Tomáš Belko vrátit do práce. Ten večer hrála skupina Sto zvířat ve vyprodaném Kulturním centru Vltavská. Pánové se spolu rozloučili slovy: „Nazdar večer, vole!“

// **Honzo, vy jste dělal výborný hudební pořad Na plný pecky...**

JK: Ano, chtěli jsme udělat českou hudební kroniku, jak to tu v daný čas vypadalo. Pořad se pořád reprizuje, což je neuvěřitelný.

// **Proč to skončilo?**

JK: Došly peníze na hudbu v televizi. Byly to krásný tři roky. Po jistou dobu jsem dělal čtyři díly měsíčně. Já, bubeník, jsem se najednou stal moderátorem.

// **Z jakého důvodu odešel Petr Ostrouchov?**

JK: Petra nebavilo to, co nás a chtěl být právník. Odešel na vlastní žádost. Bylo to smutný, ale ten odchod byl v klidu. Petr napsal velkou spoustu skvělých písniček.

// **S koncerty asi nemáte problém...**

JK: Nemáme. Kdysi jsem obtelefonovával kluby a říkal jim, co jsme zač. To bylo hodně nepřijemný. Dneska máme na začátku roku už spoustu festivalů jasných. Hrajeme skoro všechny víkendy.

// **Čím se živiš?**

JK: Jsem výtvarník na volné noze a dělám zakázky pro různé agentury. Mám volný prostor a můžu si s kapelou dovolit odjet na turné.